

מגילת רות

פרק א

א ויהי בימי שפט השפטים ויהי רעב בארץ וילך איש מבית לחם יהודה לגור בשדי מואב הוא ואשתו ושני בניו: ב ושם האיש אלימלך ושם אשתו נעמי ושם שני בניו | מחלון וכליון אפרתים מבית לחם יהודה ויבאו שדי-מואב ויהיו-שם: ג וימת אלימלך איש נעמי ותשאר היא ושני בניה: ד וישאו להם נשים מאבלות שם האחת ערפה ושם השנית רות וישבו שם כעשר שנים: ה וימותו גם-שניהם מחלון וכליון ותשאר האשה משני ילדיה ומאישה: ו ותקם היא וכלתיה ותשב משדי מואב כי שמעה בשדה מואב כי-פקד יהוה את-עמו לתת להם לחם: ז ותצא מן-המקום אשר היתה-שמה ושתי כלתיה עמה ותלכנה בדרך לשוב אל-ארץ יהודה: ח ותאמר נעמי לשתי כלתיה לכנה שבנה אשה לבית אמה יעשה [יעש] יהוה עמכם חסד באשר עשיתם עם-המתים ועמדי: ט ותן יהוה לכם ומצאון מנוחה אשה בית אישה ותשק להן ותשאנה קולן ותבכינה: י ותאמרנה-לה כי-אתך נשוב לעמד: יא ותאמר נעמי שבנה בנתי למה תלכנה עמי העוד-לי בנים במעי והיו לכם לאנשים: יב שבנה בנתי לכן כי זקנתי מהיות לאיש כי אמרתי יש-לי תקוה גם הייתי הלילה לאיש וגם ילדתי בנים: יג הלהן | תשבירנה עד אשר יגדלו הלהן תעגנה לבלתי היות לאיש אל בנתי כי-מר-לי מאד מכם כי-יצאה בי יד-יהוה: יד ותשנה קולן ותבכינה עוד ותשק ערפה לחמותה ורות דבקה בה: טו ותאמר הנה שבה יבמתך אל-עמה ואל-אלהיה שובי אחרי יבמתך: טז ותאמר רות אל-תפגעני-בי לעזבך לשוב מאחריך כי אל-אשר תלכי אלך ובאשר תליני אליו עמד עמי ואלהיך אלהי: יז באשר תמותי אמות ושם אקבר כה יעשה יהוה לי וכה יסיף כי המות יפריד ביני ובינך: יח ותרא כי-מתאמצת היא ללכת אתה ותחדל לדבר אליה: יט ותלכנה שתיהם עד-באנה בית לחם ויהי כבאנה בית לחם ותהם פל-העיר עליהן ותאמרנה הזאת נעמי: כ ותאמר אליהן אל-תקראנה לי נעמי קראן לי מרא כי-המר שדי לי מאד: כא אני מלאה הלכתי וריקם השיבני יהוה למה תקראנה לי נעמי ויהוה ענה בי ושדי הרע לי: כב ותשב נעמי ורות המואבית כלתה עמה השבה משדי מואב והמה באו בית לחם בתחלת קציר שעורים: